

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Nr. 162

Sâmbătă, 7 iulie 2012

Secțiunea I, pag. 49224

I. DISPOZIȚII GENERALE

CONDUCEREA STATULUI

9112 *Legea nr. 5 din 6 iulie 2012* privind medierea în materie civilă și comercială.

**JUAN CARLOS I
REGELE SPANIEI**

Tuturor celor care vor primi prezenta.

Se face cunoscut prin prezenta: Faptul că Parlamentul a aprobat și Eu autorizez următoarea lege:

PREAMBUL

I

Una din funcțiile esențiale ale Statului de Drept este garanția autorității judiciare a drepturilor cetățenești. Această funcție implică provocarea implementării unei justiții de calitate capabilă de a soluționa diferitele conflicte care se ivesc într-o societate modernă și complexă în același timp.

În acest context, începând cu decada anilor șaiszeci din secolul trecut, s-a recurs la noi sisteme alternative de soluționare a conflictelor, între care se remarcă medierea, care a dobândit o importanță tot mai mare ca instrument complementar al Administrației de Justiție.

Printre avantajele medierii se evidențiază capacitatea de a da soluții practice, eficiente și rentabile la anumite conflicte între părți, formulând acest lucru ca o alternativă la procesul judiciar sau la calea arbitrală, de care se delimitează cu claritate. Medierea este construită în jurul intervenției unui profesionist neutru care facilitează soluționarea conflictului de către părți, într-un mod echitabil, permițând menținerea relațiilor subiacente și păstrând controlul asupra finalului conflictului.

II

În ciuda impulsului pe care l-a experimentat în ultimii ani în Spania, în cadrul Comunităților Autonome, până la aprobarea Decretului Regal-legea nr. 2 din 2012, ducea lipsă de o organizare generală a medierii aplicabilă în materie civilă și comercială, în timp ce asigura legătura sa cu instanțele de drept comun, eficientizând astfel prima dintre principiile medierii, care este "rezolvarea extrajudiciară" a anumitor chestiuni, care pot avea o soluție mai adaptată la necesitățile și interesele părților în conflict decât cea care ar putea deriva din prevederile legale.

Ca formulă de autodeterminare, medierea este un instrument eficient pentru

soluționarea controverselor atunci când conflictul juridic afectează drepturile subiective cu caracter disponibil. Ca instituție structurată pe pace juridică, contribuie la perceperea instanțelor de judecată ca o ultimă alegere, în cazul în care nu este posibilă remedierea situației prin simpla voință a părților, și poate fi un sprijin abil pentru degrevarea instanțelor, diminuând intervenția lor în acele cazuri în care părțile nu au fost capabile să pună capăt de comun acord situației de controversă.

De asemenea, această Lege introduce în Dreptul spaniol Directiva nr. 2008/52/CE din 21 mai 2008, a Parlamentului European și a Consiliului, privind mediere în materie civilă și comercială. Totuși, reglementarea sa merge dincolo de conținutul acestei norme a Uniunii Europene, în linie cu prevederea celei de-a treia dispoziții finale a Legii nr. 15 din 8 iulie 2005, prin care se modifică Codul Civil și Codul de Procedură Civilă în materie de separare și divorț, în care Guvernului i se atribuia trimiterea în Parlament a unui proiect de lege asupra medierii.

Directiva nr. 2008/52/CE se limitează la stabilirea unor norme minime pentru dezvoltarea medierii în litigiile transfrontaliere în materie civilă și comercială. La rândul său, reglementarea acestei norme conturează un regim general aplicabil în orice mediere din Spania și pretinde să aibă un efect juridic obligatoriu, chiar dacă e circumscrisă în materie civilă și comercială, și într-un model care a avut în vedere prevederile Legii Model al CNUDMI asupra Concilierii Comerciale Internaționale din 24 iunie 2002.

Mai exact, trecerea termenului de includere în organizarea juridică spaniolă a Directivei nr. 2008/52/CE, care a expirat la 21 martie 2011, a justificat recurgerea la decretul regal-lege ca normă adecvată pentru efectuarea acestei adaptări necesare a Dreptului nostru, prin care s-a pus capăt întârzierii în îndeplinirea acestei obligații, cu consecințele negative pe care le implică pentru cetățeni și pentru Stat, prin riscul de a fi sancționat de instituțiile Uniunii Europene.

Excluderile prevăzute în prezenta normă nu s-au făcut pentru a limita medierea în ariile la care se referă, ci pentru a rezerva reglementarea ei la normele sectoriale corespunzătoare.

III

Modelul de mediere se bazează pe voluntariatul și libera decizie a părților și pe intervenția unui mediator, de la care se pretinde o intervenție orientată spre soluționarea controverselor de către părțile înseși. Regimul care conține Legea se bazează pe flexibilitatea și pe respectul acordat autonomiei voinței părților, a căror voință, exprimată în acordul final, va putea avea calitatea de titlu executoriu, dacă părțile doresc acest lucru, prin legalizarea actului. În niciun caz această normă nu pretinde să ascundă întreaga varietate și bogăție a medierii, ci doar să-i pună bazele și să favorizeze această alternativă față de soluția judiciară a conflictului. Exact aici se găsește cea de-a doua axă a medierii, care este de-legalizarea sau pierderea textului central al legii în beneficiul unui principiu dispozitiv care reglementează relațiile care

formează obiectul conflictului.

Figura mediatorului este, conform formării sale naturale, piesa esențială a modelului, deoarece este cel care ajută la găsirea unei soluții de dialog și aleasă în mod voluntar de către părți. Activitatea de mediere se desfășoară în multiple medii profesionale și sociale, solicitând abilități care în multe cazuri depind de însăși natura conflictului. Drept urmare, mediatorul trebuie să aibă o pregătire generală care să îi permită desfășurarea acestei sarcini și în special să ofere garanție inechivocă părților pentru răspunderea civilă pe care o poate avea.

De asemenea, Legea folosește termenul de *mediator* în mod generic fără a considera că este unul sau sunt mai mulți.

Se are în vedere rolul foarte relevant în acest context al serviciilor și instituțiilor de mediere, care desfășoară o sarcină fundamentală în momentul organizării și dezvoltării procedurilor de mediere.

Corolarul acestei reglementări este recunoașterea acordului de mediere ca titlu executoriu, care se va produce cu legalizarea sa ulterioară, a cărei executare poate fi cerută direct în fața instanțelor. În reglementarea acordului de mediere se găsește a treia axă a medierii, care constă în ne-stabilirea formală în mod necesar a conținutului acordului de restaurare sau reparatoriu.

Cadrul flexibil oferit de Lege dorește să fie un stimulent în plus pentru favorizarea alegerii medierii, astfel încât să nu aibă repercusiuni asupra costurilor procesuale ulterioare, și nici să se permită propunerea sa ca o strategie dilatorie a îndeplinirii obligațiilor contractuale ale părților. Astfel se manifestă în opțiunea suspendării prescripției atunci când are loc inițierea procedurii față de regula generală a întreruperii sale, cu scopul de a elimina posibilele mijloace de intimidare și a evita ca medierea să poată produce efecte juridice nedorite.

Prezenta Lege se înscrie strict în sfera de competențe a Statului în materie de legislație comercială, procesuală și civilă, care să permită articularea unui cadru pentru exercitarea medierii, fără a aduce atingere dispozițiilor dictate de Comunitățile Autonome în exercitarea competențelor lor.

Cu scopul de a facilita alegerea medierii, se concepe o procedură cu rezolvare ușoară, puțin costisitoare și cu o durată scurtă de timp.

IV

Articolele acestei Legi se structurează în cinci titluri.

În titlul I, sub rubrica „Dispoziții generale”, se reglementează sfera materială și spațială a normei, aplicarea sa în conflictele transfrontaliere, efectele medierii asupra termenilor de prescripție și caducitate, precum și instituțiile de mediere.

Titlul II enumeră principiile de informare ale medierii, adică: principiul voluntariatului și liberei dispoziții, cel al imparțialității, cel al neutralității și cel al confidențialității. La aceste principii se adaugă regulile sau liniile directoare care trebuie să ghideze intervenția părților în mediere, cum sunt buna credință și respectul

reciproc, precum și datoria lor de a colabora și a-l sprijini pe mediator.

Titlul III conține statutul minim al mediatorului, cu determinarea cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească și a principiilor intervenției sale. Pentru a garanta imparțialitatea sa, se specifică circumstanțele pe care mediatorul trebuie să le comunice părților, urmându-se modelul Codului de comportament european pentru mediatori.

Titlul IV reglementează procedura de mediere. Este o procedură simplă și flexibilă care permite ca subiecții implicați în mediere să fie cei care stabilesc în mod liber fazele fundamentale. Norma se limitează la stabilirea acelor cerințe indispensabile pentru validarea acordului la care părțile pot ajunge, pornind de la premisa că realizarea unui acord nu este ceva obligatoriu, deoarece câteodată, așa cum arată experiența aplicativă a acestei instituții, nu este ceva straniu ca medierea să urmărească pur și simplu îmbunătățirea relațiilor, fără intenția de a ajunge la un acord cu conținut concret.

În sfârșit, titlul V stabilește procedura de executare a acordurilor, adaptându-se la prevederile care deja există în Dreptul spaniol și fără a stabili diferențe cu regimul de executare a acordurilor de mediere transfrontaliere a căror îndeplinire se va produce în alt Stat; pentru aceasta fiind necesară legalizarea lor ca o condiție necesară pentru a fi considerate titluri executorii.

V

Dispozițiile finale justifică reglementarea cu îmbinarea medierii cu procedurile judiciare.

Astfel, se reformulează Legea de Bază a Camerelor Oficiale de Comerț, Industrie și Navigație, nr. 3 din 22 martie 1993, și Legea Colegiilor Profesionale, nr. 2 din 13 februarie 1974, pentru a include între funcțiile lor, alături de arbitraj, medierea, permițând în acest fel acțiunea sa ca instituții de mediere.

De asemenea, se operează o serie de modificări cu caracter procesual, care facilitează aplicarea medierii în cadrul procesului civil. Astfel, se reglementează dreptul părților de a dispune de obiectul procesului și a se supune medierii, precum și posibilitatea ca judecătorul să fie cel care invită părțile să ajungă la un acord și, în acest scop, să se informeze de posibilitatea de a recurge la mediere. Este vorba de o noutate care, sub respectul acordat voinței părților, încearcă să promoveze medierea și soluțiile amiabile ale litigiilor. Pe de altă parte, se prevede declinarea ca remediu față de neîndeplinirea înțelegerilor de supunere la mediere sau față de depunerea unei acțiuni în curs.

În cele din urmă, modificarea Codului de Procedură Civilă conține modificarea preceptelor necesare pentru includerea acordului de mediere între titlurile care dau dreptul la executarea silită.

Prin aceste modificări se articulează interacțiunea corespunzătoare între mediere și procesul civil, consolidând eficiența acestei instituții.

VI

În cele din urmă, această lege reformulează Legea nr. 34 din 30 octombrie 2006, asupra accesului la profesiile de Avocat și Mandatar al Instanțelor, cu scopul de a da satisfacție așteptărilor legitime ale studenților la Drept care, în momentul publicării acelei Legi, erau înmatriculați la studiile universitare și, ca o consecință a publicării acesteia, văd pe deplin modificare condițiile de acces la profesiile de avocat și mandatar.

Conform Legii nr. 34 din 2006, pentru a obține titlul profesional de avocat sau mandatar al instanțelor, pe lângă faptul de a fi în posesia titlului universitar de licențiat în Drept sau a titlului de grad corespunzător, este necesară dovedirea capacității profesionale prin terminarea pregătirii de specialitate și cu caracter oficial care se dobândește prin cursuri de formare acreditate de Ministerul Justiției și Ministerul Educației, precum și realizarea unei evaluări ulterioare.

Modificarea care se aprobă este congruentă cu expunerea motivelor Legii 34/2006, care declară ca obiectiv ne-distrugerea „așteptărilor actuale ale studenților în Drept”. Cu toate acestea, *vocatio legis* de cinci ani fixată inițial de Lege nu s-a revelat suficient cât pentru a da satisfacție unui colectiv de studenți care nu și-a putut completa studiile în acea perioadă. Este vorba de soluționarea problemelor studenților care s-au înscris pentru diploma de licență în Drept înainte de data de 31 octombrie 2006, moment în care nu se cereau titlurile profesionale pentru exercitarea profesiilor de avocat și mandatar, și care nu au putut să-și finalizeze studiile în termenul menționat. Printr-o omisiune nedorită a legiuitorului, acești studenți suferă o discriminare, deoarece se distruge așteptările legitime pe care le aveau în momentul în care au început să urmeze studiile la Drept. În plus, se profită de ocazie pentru a recunoaște un regim special de acces la exercițiul profesional pentru licențiații în Drept, oricare ar fi momentul în care încep sau finalizează studiile lor, participând în acest fel la diferite inițiative propuse în sediul Parlamentului.

Pe de altă parte, se are în vedere situația posesorilor de diplome străine susceptibile de omologare la diploma spaniolă de licențiat în Drept, prin introducerea unei noi dispoziții adiționale care permite accesul la profesiile juridice pentru cei care au început procedura de omologare înainte de intrarea în vigoare a Legii.

Viitoarea modificare va avea în vedere eliberarea de titluri profesionale din partea Ministerului Justiției.

Pe lângă aceasta, pentru a clarifica incertitudinea generată de alineatul 3 din dispoziția tranzitorie unică a legii citate 35/2006, se introduce o îmbunătățire tehnică în redactare, explicând că nu este necesară deținerea titlului de licențiat în Drept, ci este suficient ca persoana să fie în condiția de a-l obține, adică nu este necesară deținerea materială a diplomei, ci faptul de a fi absolvit studiile atunci când intră în vigoare Legea. Prin acest lucru se salvgardează drepturile licențiaților care, odată ce

și-au finalizat studiile, din întârziere sau neglijență în solicitarea diplomelor la universități, rămân excluși din sfera de cuprindere a dispoziției tranzitorii a Legii.

TITLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1. Conceptul.

Medierea este acel mijloc de soluționare a controverselor, oricare ar fi denumirea lor, în care două sau mai multe părți încearcă în mod voluntar să ajungă singure la un acord cu intervenția unui mediator.

Articolul 2. Domeniul de aplicare

1. Această Lege se va aplica medierilor în materie civilă sau comercială, inclusiv conflictelor transfrontaliere, cu condiția să nu afecteze drepturile și obligațiile de care părțile nu pot dispune conform legii în vigoare.

În lipsa prevederilor exprese sau tacite la această Lege, ea se va aplica atunci când cel puțin una dintre părți are domiciliul în Spania și medierea se realizează pe teritoriul spaniol.

2. În toate cazurile sunt excluse din sfera de aplicare a acestei Legi:

- a) Medierea penală.
- b) Medierea cu Administrațiile publice.
- c) Medierea în chestiunile de muncă.
- d) Medierea în materie de consum.

Articolul 3. Medierea în conflictele transfrontaliere.

1. Un conflict este transfrontalier atunci când cel puțin una dintre părți are domiciliul sau rezidența în mod obișnuit într-un Stat diferit față de cel în care își are domiciliul oricare dintre celelalte părți afectate, atunci când hotărâsc să utilizeze medierea sau când este obligatoriu să recurgă la aceasta conform legii care se aplică. De asemenea, vor fi considerate transfrontaliere conflictele prevăzute sau soluționate prin acord de mediere, oriunde s-a realizat, atunci când, ca o consecință a transferului de domiciliu al uneia dintre părți, acordul sau unele din consecințe se dorește a fi executate pe teritoriul unui Stat diferit.

2. În litigiile transfrontaliere între părțile care au sediul în diferite State membre ale Uniunii Europene, domiciliul va fi stabilit în conformitate cu articolele 59 și 60 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 44 din 22 decembrie 2001, referitor la competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială.

Articolul 4. Efecte ale medierii referitoare la termenele de prescripție și caducitate.

Cererea de inițiere a medierii conform articolului 16 va suspenda prescripția sau

caducitatea acțiunilor începând cu data la care este înregistrată cererea de către mediator, sau depunerea la instituția de mediere, după caz.

Dacă în termen de cincisprezece zile calendaristice de la primirea cererii de inițiere a medierii nu se semnează procesul verbal de sesiune constitutivă prevăzut în articolul 19, se va relua calcularea termenelor.

Suspendarea se va prelungi până la data semnării acordului de mediere sau, în lipsa sa, până la semnarea procesului verbal final, sau până atunci când se produce terminarea medierii prin una din cauzele prevăzute în această Lege.

Articolul 5. Instituțiile de mediere.

1. Sunt considerate instituții de mediere instituțiile publice sau private, spaniole sau străine, și corporațiile de drept public care au între scopurile lor încurajarea medierii, înlesnind accesul și administrarea acesteia, inclusiv desemnarea de mediatori, trebuind să garanteze transparența în această desemnare. Dacă între scopurile lor figurează și arbitrajul, vor adopta măsurile pentru a asigura separarea între ambele activități.

Instituția de mediere nu va putea presta în mod direct serviciul de mediere și nici să facă altă intervenție în aceasta decât cea prevăzută de această lege.

Instituțiile de mediere vor face cunoscută identitatea mediatorilor care intervin, informând cel puțin cu privire la pregătirea lor, specialitatea și experiența pe care o au în domeniul medierii căreia i se dedică.

2. Aceste instituții vor putea implementa sisteme de mediere prin mijloace electronice, în special pentru acele controverse care constau în reclamații bănești.

3. Ministerul Justiției și Administrațiile publice competente vor veghea ca instituțiile de mediere să respecte, în desfășurarea activităților lor, principiile medierii stabilite în această Lege, precum și buna intervenție a mediatorilor, în forma stabilită de normele de reglementare.

TITLUL II

Principii de informare ale medierii

Articolul 6. Voluntariatul și libera voință.

1. Medierea este voluntară.

2. Atunci când există o înțelegere scrisă care exprimă angajamentul de a supune medierii, în controversele apărute sau care pot să apară, trebuie intentată procedura convenită cu bună credință, înainte de a recurge la instanță sau la altă soluție extrajudiciară. Această clauză va avea efecte inclusiv atunci când controversa se referă la valabilitatea sau existența contractului.

3. Nimeni nu este obligat să rămână în procedura de mediere sau să încheie un acord.

Articolul 7. **Egalitatea părților și imparțialitatea mediatorilor.**

În procedura de mediere se va garanta ca părțile să intervină cu deplină egalitate de oportunități, păstrând echilibrul între pozițiile lor și respectul față de punctele de vedere exprimate de ele, fără ca mediatorul să poată interveni în prejudiciul sau interesul oricăreia dintre ele.

Articolul 8. **Neutralitatea.**

Acțiunile de mediere se vor desfășura astfel încât să permită părților în conflict să ajungă ele însele la un acord, mediatorul intervenind conform celor dispuse în articolul 14.

Articolul 9. **Confidențialitatea.**

1. Procedura de mediere și documentația utilizată în aceasta este confidențială. Obligația de confidențialitate se extinde la mediator, care va fi protejat de secretul profesional, la instituțiile de mediere și la părțile care intervin astfel încât nu se vor putea releva informațiile care s-ar fi putut obține derivând dintr-un proces.

2. Confidențialitatea medierii și a conținutului său împiedică mediatorii și persoanele care participă în procedura de mediere să fie obligate să declare sau să prezinte documente într-o procedură judiciară sau într-un arbitraj referitoare la informațiile și documentația derivate dintr-o procedură de mediere sau în relație cu aceasta, cu excepția:

a) Cazului în care părțile le scutesc de datoria de confidențialitate, în mod expres și în scris.

b) Cazului în care, prin hotărâre judecătorească motivată, este solicitată de către judecătorii instanțelor penale.

3. Încălcarea datoriei de confidențialitate va genera răspunderea conform legii.

Articolul 10. **Părțile în mediere.**

1. Fără a prejudicia respectarea principiilor stabilite în această Lege, medierea se va organiza în forma care este convenabilă pentru părți.

2. Părțile supuse medierii vor acționa între ele conform principiilor loialității, buneii credințe și respectului reciproc.

În timpul perioadei de desfășurare a medierii părțile nu vor putea exercita împotriva celorlalte părți nicio acțiune judiciară sau extrajudiciară în legătură cu obiectul său, cu excepția solicitării măsurilor de precauție sau altor măsuri urgente indispensabile pentru a evita pierderea ireversibilă a bunurilor și drepturilor.

Angajamentul de supunere la mediere și inițierea acesteia împiedică instanțele să cunoască controversa supuse medierii în timpul perioadei de desfășurare a acesteia, cu condiția ca partea interesată să invoce acest lucru prin declinare.

3. Părțile vor acorda colaborare și sprijin permanent acțiunii mediatorului, păstrând

diferența corespunzătoare față de activitatea lor.

TITLUL III

Statutul de mediator

Articolul 11. Condiții pentru exercitarea activității de mediator.

1. Pot fi mediatori persoanele fizice care au capacitate deplină de exercițiu, cu condiția să nu fie incompatibili cu exercitarea profesiei lor conform legii.

Persoanele juridice care se dedică medierii, fie ele societăți profesionale sau oricare altele prevăzute de lege, vor trebui să numească pentru exercitarea profesiei o persoană fizică ce întrunește cerințele dispuse în această Lege.

2. Mediatorul va trebui să dețină diploma oficială universitară sau de formare profesională superioară și să aibă o pregătire specifică pentru exercitarea medierii, care se va obține prin realizarea unuia sau mai multor cursuri specifice predate de instituții acreditate în mod corespunzător, care trebuie să aibă valabilitate pentru exercitarea activității de mediator în orice parte a teritoriului național.

3. Mediatorul va semna o asigurare sau o garanție echivalentă, care să acopere răspunderea civilă derivată din intervenția sa în conflictele în care intervine.

Articolul 12. Reglementarea medierii.

Ministerul Justiției și Administrațiile publice competente, în colaborare cu instituțiile de mediere, vor dezvolta și vor impune formarea inițială și continuă adecvată a mediatorilor, elaborarea codurilor de comportament voluntare, precum și adeziunea acestora și a instituțiilor de mediere la aceste coduri.

Articolul 13. Intervenția mediatorului.

1. Mediatorul va înlesni comunicarea între părți și va veghea pentru a dispune de informațiile și consilierea suficiente.

2. Mediatorul va avea un comportament activ orientat spre a obține apropierea între părți, cu respectarea principiilor reunite în această lege.

3. Mediatorul va putea renunța la mediere, cu obligația de a preda un proces verbal părților în care se consemnează renunțarea sa.

4. Mediatorul nu va putea iniția sau va trebui să abandoneze medierea atunci când survin circumstanțe care îi afectează imparțialitatea.

5. Înainte de a iniția sau de a continua sarcina sa, mediatorul va trebui să dezvăluie orice circumstanță care i-ar putea afecta imparțialitatea sau care ar putea genera un conflict de interese. Aceste circumstanțe vor include, în toate cazurile:

a) Orice fel de relație personală, contractuală sau antreprenorială cu una dintre părți.

b) Orice interes direct sau indirect în rezultatul medierii.

c) Faptul că mediatorul, sau un membru al firmei sau organizației sale, a acționat anterior în favoarea uneia sau mai multora dintre părți în orice circumstanță, cu

excepția medierii. În aceste cazuri mediatorul va putea să accepte sau să continue medierea doar dacă garantează că poate media cu imparțialitate totală și cu condiția ca părțile să consimtă acest lucru și să-l consemneze în mod expres.

Datoria de a dezvălui aceste informații se menține pe parcursul întregii proceduri de mediere.

Articolul 14. Responsabilitatea mediatorilor.

Acceptarea medierii obligă mediatorii să respecte cu loialitate comanda, revenindu-i răspunderea pentru daunele și prejudiciile pe care le cauzează. Persoana prejudiciată va avea acțiune directă împotriva mediatorului și a instituției de mediere corespunzătoare, după caz, independent de acțiunile de rambursare la care are dreptul aceea împotriva mediatorilor. Răspunderea instituției de mediere va deriva din desemnarea mediatorului sau din nerespectarea obligațiilor care îi revin.

Articolul 15. Costul medierii.

1. Costul medierii, chiar dacă s-a terminat sau nu cu rezultatul unui acord, se va împărți în mod egal între părți, în afara cazului în care se convine altfel.

2. Atât mediatorii cât și instituția de mediere vor putea cere părților fondurile necesare pentru a achita costul medierii. Dacă părțile sau una dintre ele nu pun la dispoziție fondurile solicitate, mediatorul sau instituția vor putea declara terminată medierea. Cu toate acestea, dacă una dintre părți nu și-a achitat plata, mediatorul sau instituția va comunica acest lucru celorlalte părți, înainte de hotărârea terminării, pentru cazul în care acestea au interesul să plătească în termenul fixat pentru partea care nu s-a conformat.

TITLUL IV Procedura de mediere

Articolul 16. Solicitarea de inițiere.

1. Procedura de mediere va putea fi inițiată:

a) De comun acord între părți. În acest caz solicitarea va include numirea mediatorului sau a instituției de mediere în care se realizează medierea, precum și acordul asupra locului unde se vor desfășura sesiunile și limba sau limbile intervențiilor.

b) De către una dintre părți conform unui acord de supunere la mediere existent între acestea.

2. Solicitarea se va formula și adresa instituțiilor de mediere sau mediatorului propus de către una dintre părți deja desemnată de acestea.

3. Atunci când în mod voluntar se inițiază o mediere în timpul unui proces judiciar în curs de desfășurare, părțile de comun acord vor putea solicita suspendarea lui în

conformitate cu cele dispuse în legislația procesuală.

Articolul 17. Informarea și sesiunile informative.

1. Odată primită solicitarea, și în afara situației în care se convine altfel de către părți, mediatorul sau instituția de mediere va cita părțile pentru participarea la sesiunea informativă. În cazul în care oricare dintre părți nu se prezintă în mod nejustificat la sesiunea informativă, se va considera că renunță la medierea solicitată. Informațiile cu privire la care partea sau părțile nu s-au prezentat la sesiune nu sunt confidențiale.

În această sesiune mediatorul va informa părțile de posibilele cauze care pot afecta imparțialitatea sa, de profesia, formarea și experiența sa; de asemenea, le va informa cu privire la caracteristicile medierii, costul său, organizarea procedurii și consecințele juridice ale acordului la care s-ar putea ajunge, precum și la termenul pentru semnarea procesului verbal al sesiunii constitutive.

2. Instituțiile de mediere vor putea organiza sesiuni informative deschise pentru acele persoane care ar putea fi interesate să recurgă la acest sistem de soluționare a controverselor, sesiuni care în niciun caz nu înlocuiesc informațiile prevăzute în alineatul 1.

Articolul 18. Pluralitatea mediatorilor.

1. Medierea va fi realizată de către unul sau mai mulți mediatori.

2. Dacă datorită complexității materiei sau în beneficiul părților are loc intervenția mai multor mediatori în aceeași procedură, aceștia vor acționa în mod coordonat.

Articolul 19. Sesiunea constitutivă.

1. Procedura de mediere va începe printr-o sesiune constitutivă în care părțile își vor exprima dorința de a beneficia de mediere și vor consemna următoarele aspecte:

- a) Identificarea părților.
- b) Numirea mediatorului și a instituției de mediere, după caz, sau acceptarea celor numite de către una dintre părți.
- c) Obiectul conflictului care va fi supus procedurii de mediere.
- d) Programul de intervenții și durata maximă prevăzută pentru desfășurarea procedurii, fără a prejudicia posibila ei modificare.
- e) Informații cu privire la costul medierii sau pentru stabilirea acestuia, indicându-se în mod separat onorariile mediatorului și alte posibile cheltuieli.
- f) Declarația de acceptare voluntară a medierii făcută de părți și a asumării obligațiilor derivate din mediere.
- g) Locul unde are loc mediere și limba procedurii.

2. Se va emite un proces verbal al sesiunii constitutive, în care se vor consemna aceste aspecte, care va fi semnat atât de către părți cât și de mediatorii sau mediatorii. În caz contrar, acest proces verbal va declara că medierea a eșuat.

Articolul 20. **Durata procedurii.**

Durata procedurii de mediere va fi cât mai scurtă posibil și intervențiile sale se vor concentra pe numărul minim de sesiuni.

Articolul 21. **Desfășurarea intervențiilor de mediere.**

1. Mediatorul va convoca părțile pentru fiecare sesiune cu suficient timp înainte, va conduce sesiunile și va înlesni expunerea pozițiilor sale și comunicarea sa în mod egal și echilibrat.

2. Comunicările între mediator și persoanele în conflict vor putea fi sau nu simultane.

3. Mediatorul va comunica tuturor părților data și locul ședințelor, care vor avea loc separat cu unele dintre ele, fără a aduce atingere confidențialității asupra chestiunilor tratate. Mediatorul nu va putea comunica sau distribui informații sau documente pe care partea le-a prezentat fără autorizația expresă a acesteia.

Articolul 22. **Închiderea procedurii.**

1. Procedura de mediere se poate încheia printr-un acord sau fără, fie pentru că toate sau una dintre părți își exercită dreptul de a denunța medierea, comunicând acest lucru mediatorului, fie pentru că a trecut termenul maxim hotărât de părți pentru durata procedurii; de asemenea, procedura se poate încheia atunci când mediatorul consideră în mod justificat că pozițiile părților sunt ireconciliabile sau intervine altă cauză care duce la terminarea sa.

La terminarea procedurii se vor restitui fiecărei părți documentele pe care aceasta le-a prezentat. Documentele care nu trebuie înapoiate părților se vor pune într-un dosar care trebuie păstrat și protejat de mediator sau de instituția de mediere, după caz, odată terminată procedura, pentru un termen de patru luni.

2. Renunțarea mediatorului la continuarea procedurii sau respingerea mediatorului de către părți va cauza terminarea procedurii atunci când nu se numește un alt mediator.

3. Procesul verbal final va stabili terminarea procedurii și, după caz, va reflecta acordurile la care s-a ajuns în mod clar și inteligibil, sau finalizarea sa din orice altă cauză. Procesul verbal va trebui semnat de toate părțile și de mediator sau mediatori, înmânându-se câte un exemplar original fiecăruia dintre ei. În cazul în care vreuna dintre părți nu dorește să semneze procesul verbal, mediatorul va consemna acest lucru în acest act, părțile care doresc primind câte un exemplar.

Articolul 23. **Acordul de mediere.**

1. Acordul de mediere poate cuprinde o parte sau totalitatea problemelor supuse medierii. În acordul de mediere se va consemna identitatea și domiciliul părților, locul și data la care se semnează, obligațiile pe care și le asumă fiecare parte și faptul

că s-a urmat o procedură de mediere conform acestei Legi, indicându-se mediatorul sau mediatorii care au intervenit și, după caz, instituția de mediere în care s-a desfășurat procedura.

2. Acordul de mediere va fi semnat de părți sau de reprezentanții lor.

3. Câte un exemplar din acordul de mediere va fi predat fiecăreia dintre părți, unul rămânând la mediator pentru păstrarea sa. Mediatorul va informa părțile asupra caracterului obligatoriu al acordului la care s-a ajuns și asupra faptului că acesta poate fi legalizat pentru ca acordul să devină titlul executoriu.

4. Împotriva celor convenite în acordul de mediere se va putea exercita doar acțiune în nulitate pentru cauzele care invalidează contractele.

Articolul 24. **Sesiunile desfășurate prin mijloace electronice.**

1. Părțile vor putea hotărî ca una sau toate sesiunile de mediere, inclusiv sesiunea constitutivă și cele care urmează și pe care le consideră convenabile, să aibă loc prin mijloace electronice, videoconferință sau alt mijloc analog de transmitere a vocii sau imaginii, cu condiția să fie garantată identitatea persoanelor care intervin și respectarea principiilor medierii dispuse în această lege.

2. Medierea care constă într-o pretenție de plată *quantum meruit* care nu depășește 600 euro se va desfășura de preferință prin mijloace electronice, cu excepția cazului în care folosirea acestora nu este posibilă pentru una din părți.

TITLUL V **Executarea acordurilor**

Articolul 25. **Oficializarea titlului executoriu.**

1. Părțile vor putea legaliza acordul la care s-a ajuns după o procedură de mediere.

Acordul de mediere va fi prezentat de către părți unui notar, însoțit de copia proceselor verbale ale sesiunii constitutive și finale ale procedurii, fără a fi necesară prezența mediatorului.

2. Pentru realizarea legalizării acordului de mediere, notarul va verifica respectarea cerințelor din această Lege și faptul că conținutul său nu este contrar normelor de Drept.

3. Atunci când acordul de mediere trebuie să fie executat în alt Stat, pe lângă legalizare, va fi necesară îndeplinirea cerințelor pe care, după caz, pot fi cerute de convențiile internaționale din care Spania face parte și normele Uniunii Europene.

4. Când acordul semnat se referă la o mediere desfășurată după inițierea unui proces judiciar, părțile vor putea solicita de la instanță omologarea acordului cu cele dispuse în Codul de Procedură Civilă.

Articolul 26. **Instanța competentă pentru punerea în executare a acordurilor de**

mediere.

Punerea în executare a acordurilor rezultate din medieri inițiate în cursul unui proces se vor depune la instanța care a omologat acordul.

Dacă este vorba de acorduri oficializate după o procedură de mediere, vor fi de competența Judecătorului de Primă Instanță corespunzător locului în care s-a semnat acordul de mediere, conform celor dispuse în alineatul 2 din articolul 545 din Codul de Procedură Civilă.

Articolul 27. Punerea în executarea acordurilor de mediere transfrontaliere.

1. Fără a aduce atingere celor dispuse de normele Uniunii Europene și de convențiile internaționale valabile în Spania, un acord de mediere care deja a dobândit forță executorie în alt Stat va putea fi pus în executare în Spania atunci când acea forță executorie derivă din intervenția unei autorități competente care desfășoară funcții echivalente celor pe care le desfășoară autoritățile spaniole.

2. Un acord de mediere care nu a fost declarat executoriu de către o autoritate străină va putea fi pus în executare în Spania doar după legalizarea sa de către un notar spaniol la cererea părților, sau la cererea uneia din ele cu consimțământul expres al celorlalte.

3. Documentul străin nu va putea fi pus în executare când este în mod evident contrar ordinii publice spaniole.

Prima dispoziție adițională. Recunoașterea instituțiilor sau serviciilor de mediere.

Instituțiile sau serviciile de mediere stabilite sau recunoscute de Administrațiile publice conform celor dispuse în legi își vor putea asuma funcțiile de mediere prevăzute în această Lege cu condiția să respecte condițiile stabilite în aceasta pentru a acționa ca instituții de mediere.

A doua dispoziție adițională. Stimularea medierii.

1. Administrațiile publice competente pentru furnizarea mijloacelor materiale serviciului Administrației de Justiție vor asigura punerea la dispoziția organelor jurisdicționale și a publicului de informații asupra medierii ca alternativă la procesul judiciar.

2. Administrațiile publice competente vor încerca să includă medierea în cadrul consilierii și orientării gratuite prealabile procesului, prevăzute în articolul 6 din Legea nr. 1 din 10 ianuarie 1996, de Asistență Juridică Gratuită, în măsura în care permite reducerea atât a litigiilor cât și a costurilor.

A treia dispoziție adițională. Documente oficiale de legalizare a acordurilor de mediere.

Pentru calcularea onorariilor notariale ale documentului oficial de legalizare a

acordurilor de mediere se vor aplica tarifele corespunzătoare „Documentelor fără specificare de cantitate” prevăzute la punctul 1 din anexa I a Decretului Regal nr. 1426 din 17 noiembrie 1989, prin care se aprobă tariful notarilor.

A patra dispoziție adițională. Egalitatea de șanse pentru persoanele cu dizabilități.

Procedurile de mediere vor trebui să garanteze egalitatea de șanse pentru persoanele cu dizabilități. În acest scop, se vor respecta cele stipulate în Decretul Regal nr. 366 din 16 martie 2007, prin care se stabilesc condițiile de accesibilitate și ne-discriminare a persoanelor cu dizabilități în relațiile lor cu Administrația Generală a Statului.

În mod special vor fi garantate accesibilitatea împrejurimilor, utilizarea limbajului de semne și a mijloacelor de sprijin pentru comunicarea orală, alfabetul *braille*, comunicarea tactilă și orice alt mijloc sau sistem care permite persoanelor cu dizabilități să participe pe deplin la proces.

Mijloacele electronice la care se referă articolul 24 din această Lege vor respecta condițiile de accesibilitate prevăzute în Legea nr. 34 din 11 iulie 2002, a serviciilor pentru societate pentru informare și comerț electronic.

Dispoziție derogatorie.

Se derogă Decretul regal-lege nr. 5 din 5 martie 2012, de mediere în chestiuni civile și comerciale.

Prima dispoziție finală. Modificarea Legii nr. 2 din 13 februarie 1975, a Colegiilor Profesionale.

Punctul ñ) din articolul 5 din Legea nr. 2 din 13 februarie 1975, a Colegiilor Profesionale, va avea următoarea redactare:

„ñ) Stimularea și dezvoltarea medierii, precum și desfășurarea funcțiilor de arbitraj, național și internațional, în conformitate cu cele stabilite în legislația în vigoare.”

A doua dispoziție finală. Modificarea Legii nr. 3 din 22 martie 1993, Legea de bază a Camerelor Oficiale de Comerț, Industrie și Navigație.

Punctul i) din alineatul 1, articolul 2 din Legea nr. 3 din 22 martie 1993, Legea de bază a Camerelor Oficiale de Comerț, Industrie și Navigație, va avea următoarea redactare:

„i) Stimularea și dezvoltarea medierii, precum și desfășurarea funcțiilor de arbitraj comercial, național și internațional, în conformitate cu cele stabilite în legislația în vigoare.”

A treia dispoziție finală. Modificarea Legii nr. 1 din 7 ianuarie 2000, a Procedurii Civile.

Se modifică articolele 19, 39, 63, 65, 66, 206, 335, 347, 395, 414, 415, 438, 440,

443, 517, 518, 539, 545, 548, 550, 556, 559, 576 și 580 din Legea nr. 1 din 7 ianuarie 2000, de Procedură Civilă, în termenii următori:

Unu. Alineatul 1 din articolul 19 este redactat după cum urmează:

„1. Părțile vor fi autorizate să dispună de obiectul procesului și vor putea renunța, să respingă procesul, să se conformeze, să se supună medierii sau arbitrajului și să cadă la învoială asupra obiectului acestuia, cu excepția cazului în care legislația interzice acest lucru sau stabilește limitări din rațiuni de interes general sau în beneficiul terților.”

Doi. Se modifică articolul 39, care va avea următoarea redactare:

„Articolul 39. Evaluarea lipsei de competență internațională sau de jurisdicție la cererea părții.

Pârâtul va putea denunța prin declinare lipsa competenței internaționale sau a jurisdicției prin faptul că chestiunea aparține altei instanțe sau prin supunerea controversii arbitrajului sau medierii.”

Trei. Primul paragraf din alineatul 1 al articolului 63 va fi redactat astfel:

„1. Prin declinare, pârâtul și cei care pot fi părți legitime în procesul intentat vor putea denunța lipsa de competență a instanței la care a fost depusă cererea, prin faptul că cunoașterea acesteia corespunde instanțelor străine, organelor altei instanțe, arbitrilor sau mediatorilor.”

Patru. Se va da o nouă redactare celui de-al doilea paragraf din alineatul 2, articolul 65:

„În același fel va proceda tribunalul dacă va considera declinarea fondată pe faptul că chestiunea a fost supusă arbitrajului sau medierii.”

Cinci. Articolul 66 va fi redactat după cum urmează:

„Recursurile în materie de competență internațională, jurisdicție, supunere la arbitraj sau mediere și competență obiectivă.

1. Împotriva hotărârii se va putea depune recurs, negându-se cunoașterea chestiunii din lipsă de competență internațională, din faptul că chestiunea aparține instanței altui ordin jurisdicțional sau a fost supus arbitrajului sau medierii, sau din lipsă de competență obiectivă.

2. Împotriva hotărârii prin care se respinge lipsa competenței internaționale, a jurisdicției sau a competenței obiective, se va putea depune doar cerere de revocare, fără a prejudicia faptul de a pleda pentru lipsa acestor cerințe procedurale în recursul împotriva sentinței definitive.

Cele dispuse în paragraful anterior se vor aplica și atunci când hotărârea respinge supunerea chestiunii arbitrajului sau medierii.”

Șase. Se modifică regula a 2-a a alineatului 2 din articolul 206, care va avea

următoarea redactare:

„2. Se vor dispune ordonanțe atunci când se hotărăsc recursuri împotriva hotărârilor judecătorești sau decretelor, când se decide asupra admiterii sau ne-admiterii acțiunii, cererii reconvenționale, acumulării de acțiuni, admiterii sau ne-admiterii probei, aprobării judiciare a tranzacțiilor, acordurilor de mediere și convențiilor, măsurilor preventive și nulității sau validității intervențiilor.

Vor avea de asemenea formă de hotărâre judecătorească rezoluțiile care tratează despre cerințe procedurale, notații sau înscrieri în registre și chestiuni incidentale, fie că au sau nu indicată în această Lege procedura specială, cu condiția ca în aceste cazuri legislația să ceară decizia instanței, precum și cele care pun capăt intervențiilor unei instanțe sau unui recurs înainte de terminarea procedurii comune, cu excepția cazului în care – cu privire la acestea din urmă – legislația dispune că trebuie să fie finalizate prin decret.”

Șapte. Se adaugă un alineat 3 nou la articolul 335, cu următoarea redactare:

„3. În afara situației în care există un acord contrar al părților, nu se va putea solicita raportul unui expert care a intervenit într-o mediere sau într-un arbitraj legate de aceeași chestiune.”

Opt. Paragraful al doilea din alineatul 1 al articolului 347 va fi redactat în următoarea formă:

„Tribunalul va respinge doar solicitările de intervenție care, prin scopul și conținutul lor, sunt considerate impertinente sau inutile, sau când există o obligație de confidențialitate derivată din intervenția expertului într-o procedură de mediere anterioară între părți.”

Nouă. Al doilea paragraf al alineatului 1 din articolul 395 va avea următoarea redactare:

„În toate cazurile se va înțelege că există rea credință dacă înainte de depunerea cererii pârâtului i s-a formulat somația justificativă de plată, sau dacă s-a inițiat procedura de mediere sau s-a adresat împotriva lui cererea de conciliere.”

Zece. Se înlocuiește al doilea paragraf al alineatului 1 din articolul 414 cu următoarele:

„Dacă nu s-a realizat acest lucru înainte, în această convocare părțile vor fi informate despre posibilitatea de a recurge la o negociere pentru a încerca să soluționeze conflictul, inclusiv recurgerea la mediere, caz în care acestea vor indica în instanță decizia lor cu privire la acest lucru și motivele.

Audierea se va realiza conform celor stabilite în articolele următoare, pentru a încerca un acord sau o tranzacție a părților care să pună capăt procesului, pentru a

examina chestiunile procesuale care ar putea împiedica continuarea acestuia și finalizarea prin sentință a obiectului procesului, pentru a fixa cu precizie acest obiect și capetele sale, de fapt sau de drept, asupra cărora există controverse între părți și pentru a propune și admite proba, după caz.

Cu privire la obiectul procesului, instanța va putea invita părțile să încerce un acord care să pună capăt procesului, printr-o procedură de mediere, cerându-le să participe la o sesiune informativă.”

Unsprezece. Aliniatele 1 și 3 din articolul 415 vor avea următoarea redactare:

„1. Odată prezentate părțile, tribunalul va declara deschisă ședința și va verifica dacă litigiul există între ele.

În cazul în care declară că au ajuns la un acord sau se arată dispuse să-l termine imediat, părțile vor putea renunța la proces sau solicita tribunalului omologarea celor hotărâte.

Părțile vor putea de asemenea, de comun acord, să solicite suspendarea procesului în conformitate cu cele prevăzute în articolul 19.4, pentru a se supune medierii sau arbitrajului.

În acest caz, tribunalul va examina în prealabil prezența cerințelor de capacitate juridică și puterea de dispoziție a părților sau a reprezentanților lor acreditați în mod corespunzător, care sunt prezenți la act.”

„3. Dacă părțile nu au ajuns la un acord sau nu se arată dispuse să termine procesul fără întârziere, audierea va continua conform celor prevăzute în articolele următoare.

Atunci când s-a suspendat procesul pentru a recurge la mediere, odată terminată aceasta, oricare dintre părți va putea solicita ridicarea suspendării și indicarea datei pentru continuarea audierii.”

Doisprezece. Se adaugă o excepție cu nr. 4 a alineatul 3 din articolul 438, cu următoarea redactare:

„4. În procedurile de separare, divorț sau nulitate și în cele care au ca obiect obținerea eficacității civile a rezoluțiilor sau deciziilor ecleziastice, oricare dintre soți poate exercita în mod simultan acțiunea de diviziune a bunurilor comune pe care le au în proprietate comună indiviză. Dacă există diferite bunuri în regim de proprietate comună indiviză și unul dintre soți le cere, tribunalul le poate considera în ansamblu pentru a forma loturi sau a le adjudeca.”

Treisprezece. Aliniatul 1 din articolul 440 va fi redactat după cum urmează:

„ Grefierul, odată examinată cererea, o va admite sau va da socoteală despre ea instanței, pentru a soluționa cele necesare, conform celor dispuse în articolul 404. Odată admisă cererea, grefierul va cita părțile pentru participarea la audiere, în ziua și la ora indicate în acest scop, în termen de cel puțin zece zile din ziua următoare citării

și cel mult douăzeci.

În citație se va comunica părților posibilitatea de a recurge la o negociere pentru a încerca să soluționeze conflictul, inclusiv la mediere, caz în care acestea vor indica în instanță, decizia lor referitoare la acest lucru și motivele pentru care au ales-o.

În citație se va consemna faptul că audierea nu se va suspenda prin absența pârâtului și părțile vor fi informate că trebuie să se prezinte cu mijloacele de probă de care vor să se folosească, comunicându-li-se faptul că dacă nu participă și se propune și admite declarația lor, se vor putea considera admise faptele din interogatoriu, conform celor dispuse în articolul 304. De asemenea, reclamantul și pârâtul vor fi informați de cele dispuse în articolul 442, pentru cazul în care nu se prezintă la audiere.

Citația va comunica de asemenea părților faptul că, în termen de trei zile de la primirea citației, trebuie să desemneze persoanele care – în cazul în care nu le pot prezenta părțile înseși – trebuie să fie citate de către greșier la audiere, pentru a declara în calitate de părți sau de martori. În acest scop, vor pune la dispoziție toate datele și circumstanțele exacte pentru a se efectua citarea. În același termen de trei zile părțile vor putea cere răspunsuri scrise în sarcina persoanelor juridice sau instituțiilor publice, conform celor stabilite în articolul 381 din această lege.”

Paisprezece. Aliniatul 3 din articolul 443 va fi redactat după cum urmează

„3. După audierea reclamantului cu privire la chestiunile la care se referă alineatul anterior, precum și la cele considerate necesare a fi propuse cu referire la personalitatea și reprezentarea pârâtului, tribunalul va hotărî cele oportune și, dacă dispune continuarea procesului, pârâtul va putea cere să se consemneze în procesul verbal dezacordul său, pentru a contesta sentința la care se va ajunge.

Cu privire la obiectul procesului, tribunalul va putea invita părțile să încerce ajungerea la un acord care să pună capăt procesului, printr-o procedură de mediere, cerându-le să participe la o sesiune informativă. Părțile vor putea de asemenea, de comun acord, să solicite suspendarea procesului în conformitate cu cele prevăzute în articolul 19.4, pentru a se supune medierii sau arbitrajului.”

Cincisprezece. Punctul 2 al alineatului 2 din articolul 517 va avea următoarea redactare:

„2. Deciziile și rezoluțiile arbitrale și acordurile de mediere, acestea din urmă trebuind să fie legalizate conform Legii de mediere în chestiuni civile și comerciale.”

Șaisprezece. Articolul 518 va avea următoarea redactare:

„Articolul 518. Caducitatea acțiunii executorii fondată pe sentință judecătorească sau rezoluție arbitrală sau acord de mediere.

Acțiunea executorie fondată pe sentință, pe hotărârea instanței sau a greșierului care aprobă o tranzacție judiciară sau pe un acord la care s-a ajuns în proces, pe o

rezoluție arbitrală sau pe un acord de mediere, va fi caducă dacă nu se depune cererea executorie corespunzătoare în termen de cinci ani care urmează sentinței sau rezoluției definitive.”

Șaptesprezece. Se adaugă un nou paragraf la alineatul 1 din articolul 539, cu următoarea redactare:

„Pentru executarea derivată dintr-un acord de mediere sau o decizie arbitrală va fi nevoie de intervenția avocatului și mandatarului, cu condiția ca suma pentru executare silită să fie mai mare de 2.000 euro.”

Optsprezece. Alineatul 2 din articolul 545 va fi redactat astfel:

„2. Atunci când titlul este o decizie arbitrală sau un acord de mediere, Judecătorul de Primă Instanță al locului în care s-a dictat decizia sau s-a semnat acordul de mediere va fi competent pentru a respinge sau autoriza executarea și aplicarea sa corespunzătoare.”

Nouăsprezece. Se modifică articolul 548:

„Articolul 548. Moratoriul executării hotărârilor procesuale sau arbitrale sau a acordurilor de mediere.

Nu se va dispune executarea hotărârilor procesuale sau arbitrale sau a acordurilor de mediere, în termen de douăzeci de zile care urmează celei în care se declară definitivă hotărârea de condamnare, sau hotărârea de aprobare a convenției sau semnarea acordului a fost notificată pârâtului.”

Douăzeci. Se adaugă un nou paragraf la punctul 1 al alineatului 1 din articolul 550, cu următoarea redactare:

„Atunci când titlul este un acord de mediere legalizat, se va atașa, în plus, copia proceselor verbale ale sesiunilor constitutive și finale a procedurii.”

Douăzeci și unu. Se modifică rubrica și paragraful întâi al alineatului 1 din articolul 556, care vor avea următoarea redactare:

„Articolul 556. Opoziția la executarea hotărârilor procesuale sau arbitrale sau a acordurilor de mediere.

1. Dacă titlul este o hotărâre procesuală sau arbitrală de condamnare sau un acord de mediere, în termen de zece zile care urmează notificării hotărârii în care se dispune executarea, pârâtul se va putea opune acesteia în scris, aducând ca argument plata sau respectarea celor dispuse în sentință, hotărâre sau acord, pe care va trebui să o justifice cu documente.”

Douăzeci și doi. Se va da o nouă redactare punctului 3 din alineatul 1, articolul

559:

„3. Nulitatea absolută a dispunerii executării datorată faptului că sentința sau decizia arbitrală nu conține pronunțarea condamnării, sau că decizia sau acordul de mediere nu respectă cerințele legale necesare pentru a fi direct executorie, sau datorată încălcării celor dispuse în articolul 520, dispunându-se executarea.”

Douăzeci și trei. Alineatul 3 din articolul 576 va fi redactat după cum urmează:

„3. Cele stabilite în alineatele anterioare se vor aplica oricărui tip de hotărâri judecătorești de orice ordin jurisdicțional, deciziile arbitrale și acordurile de mediere care impun plata sumei lichide, cu excepția specializărilor prevăzute în mod legal pentru Finanțele Publice.”

Douăzeci și patru. Se va da o nouă redactare articolului 580, după cum urmează:

„Articolul 580. Cazuri în care nu este necesară somația de plată.
Atunci când titlul executoriu constă în hotărâri ale grefierului, hotărâri judecătorești sau arbitrale sau care aprobă tranzacții sau convenții la care s-a ajuns în cadrul procesului, sau acorduri de mediere care obligă la plata anumitor sume de bani, nu va fi necesară somația de plată impusă pârâtului pentru sechestrarea bunurilor sale.”

A patra dispoziție finală. Modificarea Legii nr. 34 din 30 octombrie 2006, referitoare la accesul la profesiile de avocat și Mandatar al Tribunalului.

Se modifică articolul 2 și dispoziția tranzitorie unică și se adaugă două noi dispoziții adiționale, a opta și a noua, la Legea nr. 34 din 30 octombrie 2006, referitoare la accesul la profesiile de avocat și Mandatar al Tribunalului, astfel:

Unu. Se modifică alineatul 3 din articolul 2, care va fi redactat după cum urmează:

„Titlurile profesionale reglementate în această lege vor fi eliberate de Ministerul Justiției.”

Doi. Se adaugă o nouă dispoziție adițională a opta, cu următoarea redactare:

„A opta dispoziție adițională. Licențiatii în Drept.

Titlurile profesionale care se reglementează în această lege nu vor fi exigibile pentru cei care obțin o diplomă de licență în Drept ulterior intrării în vigoare a Legii, cu condiția ca, în termen maxim de doi ani din momentul în care se găsesc în condiția de a solicita eliberarea titlului oficial de licențiat în Drept, să se înregistreze ca practicanți sau ne-practicanți.”

**Trei. Se adaugă o nouă dispoziție adițională a noua, cu următoarea redactare:
„A noua dispoziție adițională. Titluri străine omologate.**

Titlurile profesionale care se reglementează în această Lege nu vor fi exigibile pentru cei care, în momentul intrării în vigoare a prezentei Legi, au solicitat omologarea titlului lor străin cu cel de licențiat în Drept, cu condiția ca, în termen maxim de doi ani din momentul în care se obține respectiva omologare, să se înregistreze ca practicanți sau ne-practicanți.”

Patru. Se modifică alineatul 3 din dispoziția tranzitorie unică, care va fi redactată astfel:

„3. Persoanele care, în momentul intrării în vigoare a prezentei Legi, se găsesc în posesia titlului de licență în Drept sau în condiția de a solicita eliberarea sa și nu sunt incluse în alineatul anterior, vor dispune de un termen maxim de doi ani de la intrarea sa în vigoare pentru a se înregistra ca practicanți sau ne-practicanți, fără a fi obligatorie obținerea titlurilor profesionale reglementate în Lege.”

A cincea dispoziție finală. Autoritatea jurisdicțională.

Această lege se ordonă conform competenței exclusive a Statului în materie de legislație comercială, procesuală și civilă, stabilită în articolul 149.1.6^a și 8^a din Constituție. În ciuda celor expuse anterior, modificarea Legii 34/2006 se efectuează conform articolului 149.1.1^a, 6^a și 30^a din Constituție.

A șasea dispoziție finală. Includerea normelor Uniunii Europene.

Prin această lege se include în Dreptul spaniol Directiva nr. 2008/52/CE din 21 mai 2008, a Parlamentului European și a Consiliului, asupra anumitor aspecte ale medierii în chestiuni civile și comerciale.

A șaptea dispoziție finală. Procedura simplificată de mediere prin mijloace electronice pentru somații de plată.

La inițiativa Ministerului Justiției, Guvernul va promova soluționarea conflictelor care abordează somațiile de plată printr-o procedură de mediere simplificată care se va desfășura exclusiv prin mijloace electronice. Pretențiile părților, care în niciun caz nu se vor referi la argumente de confruntare de drept, vor fi reflectate în formulare de solicitare a procedurii și răspunsul pe care mediatorul sau instituția de mediere îl va pune la dispoziția celor interesați. Procedura va avea o durată maximă de o lună din ziua următoare primirii solicitării și va putea fi prelungită prin acordul părților.

A opta dispoziție finală. Aplicarea reglementară a controlului respectării cerințelor de mediere impuse în Lege.

1. La inițiativa Ministerului Justiției, Guvernul va putea prevedea în mod reglementar instrumentele care se consideră necesare pentru verificarea respectării

cerințelor impuse de această lege mediatorilor și instituțiilor de mediere, precum și publicitatea lor. Aceste instrumente/documente vor putea include crearea unui Registru al Mediatorilor și Instituțiilor de Mediere, pe lângă Ministerul Justiției și coordonat de Registrul de Mediere al Comunităților Autonome, și din care se poate exclude un mediator, ca urmare a nerespectării cerințelor prevăzute în prezenta Lege.

2. La inițiativa Ministerului Justiției, Guvernul va putea stabili durata și conținutul minim al cursului sau cursurilor prealabile pe care trebuie să le parcurgă mediatorii pentru a dobândi pregătirea necesară desfășurării activității de mediere, precum și formarea continuă pe care trebuie să o urmeze.

În mod reglementar, se va putea dezvolta importanța obligației de asigurare a răspunderii civile a mediatorilor.

A noua dispoziție finală. Evaluarea măsurilor adoptate de prezenta Lege.

Guvernul va trimite Parlamentului, în termen de doi ani, un raport asupra aplicării, eficacității și efectelor ansamblului de măsuri adoptate de prezenta Lege în scopul evaluării funcționării sale.

Acest raport va include de asemenea posibila adoptare a altor măsuri, atât substanțiale cât și procedurale care, prin intermediul inițiativelor oportune, să îmbunătățească medierea în materie civilă și comercială.

A zecea dispoziție finală. Intrarea în vigoare.

Această lege va intra în vigoare la douăzeci de zile de la publicarea sa în „Monitorul Oficial al Statului”.

În consecință,

Dispun pentru toți spaniolii, persoane fizice și autorități, care respectă și fac să se respecte această lege.

Madrid, la data de 6 iulie 2012.

JUAN CARLOS R.

Președintele Guvernului,

MARIANO RAJOY BREY